

Branko Vukićević – Grančica

Mirko Novosel i Branko Vukićević

Branko Vukićević rođen je 18. decembra 1961. godine (otac Vladan, majka Dušica devojačko Vukosavljević) u Beogradu. Septembra 1968. godine krenuo u prvi razred osnovne škole „Drinko Pavlović“. Kako je uvek bio za glavu viši od svojih vršnjaka, na nagovor nastavnika fizičkog vaspitanja, početkom 1973. godine počinje da trenira košarku u školi. Te treninge je vodio Đorđe Popović. Tada je već u tim treninzima učestvovao i Zoran Radović koji je bio generaciju stariji od Branka, a kasnije se priključio i Danko Cvjetičanin koji je bio za generaciju mlađi. U martu 1973. godine potpisuje pristupnicu i postaje član OKK Beograda.

Po završetku osnovne škole, upisuje I beogradsku gimnaziju, a treninge nastavlja u OŠ Janko Veselinović na Konjarniku. Tu, u naredne 4 godine prolazi sve omladinske kategorije kluba. Zbog svog talenta i visine (212 cm) treneri (Zdravko Rajačić i Vlada Đurović) ga često prebacuju da trenira sa starijom generacijom, da bi već sa 17 godina počeo da trenira i sa prvom ekipom.

Juniorski tim OKK Beograda 1978 godina

Stoje: Zdravko Rajačić, Branislav Grujić, Zoran Jovanović, Branko Vukićević, nepoznat, Goran Šuvak, Milan Radić Pinki, Radosav Komadinić Reks,
Čuče: Djokić, nepoznat, Zoran Radović, Dragan Tasić, Vladan Bošković i Vlada Kokanović

Sticajem okolnosti, u februaru 1979. godine postaje član prvog tima i putuje na prvenstvenu utakmicu u Ljubljani, a mesec dana kasnije, protiv Jugoplastike u Pioniru je i odigrao par zadnjih minuta. U jesen te godine putuje sa prvim timom na američku turneju, a početkom 1980. godine je pozvan na kontrolne treninge juniorske reprezentacije Jugoslavije. Trener je bio Luka Stančić.

OKK Beograd 1979 godina

Stoe: Rajačić, Milić, Mićević, Marković, Vukićević, Djurić, Marojević, Žižić, Ivković,
Čuče: Nikolić, Šuvak, Ristanović, Radović, Simendić, Zupančić, Marković

Posle mature i upisa na ekonomski fakultet odmah je otiašao na višemesecne pripreme juniorske reprezentacije Jugoslavije, pred evropsko prvenstvo koje je održano u Celju gde reprezentacija Jugoslavije posle nesrećnog poraza od Sovjetskog saveza u finalu osvaja srebrnu medalju.

Juniorska reprezentacija Jugoslavije prvenstvo Evrope 1980 godine – srebrna medalja

Gornji red: Drvarić, Djurišić, Ivanović, Tiringer, Medić, Lazić, Vukićević, Čutura, Grbović Stančić
Donji red: Mitrović, Radović, Dabić, Cetina, Zorkić, Janžek

Mesec dana posle ovog finala, početkom oktobra odlazi na odsluženje vojnog roka. Tog proleća je OKK Beograd ispašao iz prve A lige, a u proleće 1981. godine je ispašao i iz prve B lige. Posle ovog debakla tim su napustili prvi centar Rajko Žižić i Zoran Radović, koji su prešli Crvenu zvezdu.

Po odsluženju vojnog roka, polovinom septembra 1981. godine i potpunog odsustva sa košarkaškog terena, Branko je imao 15 dana priprema za početak takmičenja u srpskoj ligi, sa potpuno novim timom i trenerom Slobodanom „Pivom“ Ivkovićem. Uz Branka članovi tog tima su bili i Milan Mlađan, Danko Cvjetičanin, Zoran Sretenović, Zoran Jovanović, Đurica Stan. Očekivanja su bila da će se „prošetati“ kroz srpsku ligu i vratiti u prvu B. Međutim, rezultati nisu pratili očekivanja, te je na pola sezone došlo do promene trenera i doveden je Duško Vujošević.

Uvidevši Brankov problem sa nedostakom snage, zbog propuštene godine, angažovao je kondicionog trenera Petra Zimonjića, koje je sa njim imao posebne dodatne treninge. To je puno pomoglo, ali suviše kasno jer se liga bližila kraju i zaostatak nije mogao da se nadoknadi.

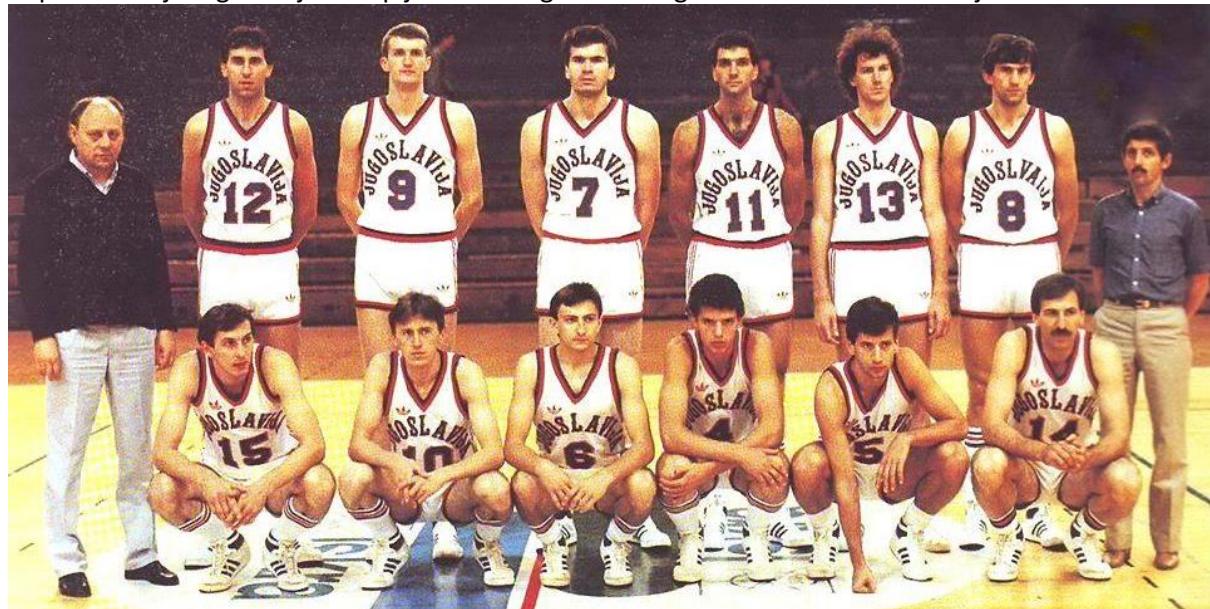
Paralelno sa srpskom ligom, mlađi igrači su igrali i omladinski kup Jugoslavije. Tu su postignuti odlični rezultati, tako da se došlo do finala tog kupa, koji se igrao sa Železničarom iz Čačka. Finale je odigrano u Novom Sadu, kao predigra seniorskog finala Jugoslavije između Cibone i Olimpije i OKK Beograd je tada i osvojio omladinski kup Jugoslavije. Branko je tada pružio vrlo dobру partiju, koju je primetio i Mirko Novosel, trener Cibone.

Nedugo zatim usledili su telefonski pozivi iz Zagreba, a potom dolazak Novosela u Beograd i razgovor sa roditeljima i konačno je dogovoren da pređe u Zagreb. Posle tri odigrane sezone u OKK Beogradu juna 1982. godine je potpisao pristunicu za Cibonu, ali bez dogovora sa OKK Beogradom koji nikako nije htio da ga pusti. Ispala je velika afera da bi konačno arbitraža KSJ odlučila da Branko ne može da igra za Cibonu narednih godinu dana.

Tog leta 1982. godine je pozvan i na pripreme seniorske reprezentacije Jugoslavije, pred svetsko prvenstvo koje je održano u Kaliju, u Kolumbiji. Vukićević i Zoran Čutura su bili prekobrojni i na kraju nisu otputovali. Trener je bio Ranko Žeravica.

Posle godinu dana pauze Branko je nastavio sa klupskom karijerom u Ciboni i igram za A reprezentaciju. 1983. godine je bio član reprezentacije koja je osvojila zlatnu medalju na Mediteranskim igrama u Kazablanki. Trener je bio Janez Drvarić. 1984 godine je sa reprezentacijom osvojio bronzanu medalju na olimpijadi u Los Andelosu. Trener je bio Mirko Novosel.

Reprezentacija Jugoslavije Olimpijada Los Angeles 1984 godina – bronzana medalja

Stoje: Novosel, Radovanović, Vukićević, Žižić, Knego, Nakić, Sunara, Drvarić

Čuče: Mutapčić, Hadžić, Zorkić, Dražen Petrović, Aleksandar Petrović, Dalipagić

1985. godine je bio član reprezentacije koja je na Univerzijadi u Kobeu, Japan posle nesrećnog poraza od Kanade zauzela 5. mesto. Posle tog učešća trener Krešimir Ćosić ga je obavestio da reprezentacija više ne računa na njega. Time je Branko zaokružio svoje prisustvo u reprezentaciji Jugoslavije za koju je ukupno imao 45 nastupa.

1984. godine je sa Cibonom postao šampion Jugoslavije. 1985. godine je sa Cibonom postao prvak Evrope, šampion Jugoslavije, i osvojio kup Jugoslavije. 1986. godine sa Cibonom je ponovo postao prvak Evrope, osvojio kup Jugoslavije, a na interkontinentalnom kupu zauzeo treće mesto. 1987. godine sa Cibonom osvaja kup Evrope i ponovo treće mesto na interkontinentalnom kupu. 1988. godine sa Cibonom osvaja kup Jugoslavije i igra finale kupa Koraća.

Cibona prvak Jugoslavije 1985

Stoje: Fatorini, Pavličević, M.Nakić, I.Nakić, Arapović, A.Petrović, Vukićević, Novosel
Čuče: Kesler, Ušić, Knego, Bećić, D.Petrović, Čutura

Cibona prvak Evrope 1985 godina

Stoje: Dr Fatorini, Lalić, Novosel, Arapović, M.Nakić, Knego, Pavličević, I.Nakić, Vukićević
Čuče: Vlado Leko, Dr Fučkar, Bećić, A.Petrović, D.Petrović, Ušić

1989. godine napušta Cibonu i prelazi u Novi Zagreb. Septembra 1990. godine diplomira na ekonomskom fakultetu u Zagrebu. Za Novi Zagreb igra do 1991. godine.

Neposredno pred izbijanje građanskog rata u Jugoslaviji, u junu 1991. godine, napušta Zagreb, gde ostaje i bez stana dobijenog od Cibone jer ga je tadašnja uprava Cibone jednostavno prevarila i prelazi u Novi Sad, gde počinje da radi u Naftagas prometu i igra za njihov klub NAP. Dve godine kasnije napušta NAP i prelazi u Slovakofarm iz Pezinoka, Slovačka.

Po završetku sezone u Pezinoku, zbog povrede leđa, 1994. godine završava košarkašku karijeru i prolazi kroz veoma težak životni period do 2001. godine jer je bio bez bilo kakvog angažmana, kada je dobio posao u Kompaniji Novosti. Počeo je kao honorarni saradnik, da bi od 2014. do 2019. godine obavljao funkciju finansijskog direktora. Član je sekcije veterana OKK Beograda.

Andro Knego, Branko Vukićević I Zoran Čutura